

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

2019. március 3.
Kálmánháza, Mandabokor
Istentisztelet

„Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja. ⁶De hittel kérje, semmit sem kételkedve, mert aki kételkedik, az olyan, mint a tenger hulláma, amelyet a szél sodor és ide-oda hajt. ⁷Ne gondolja tehát az ilyen, hogy bármit is kaphat az Úrtól, ⁸a kétlelkű és minden útján állhatatlan ember.” Jak 1,5-8

Drága Testvérek!

Egy olyan levélből olvashattam fel az imént, melynek szerzője nagy valószínűséggel az a Jakab, aki Jézus Krisztus testvére volt. A levél címzettjei olyan Palesztinán kívül élő zsidókeresztyének, akik nagyon nehéz körülmények között éltek. Ezek a Krisztusban hívő zsidók szórványhelyzetben voltak, akik számára Jakab lelki iránymutatást adott. Rendkívül gyakorlatias a levél. **(2. dia)** A keresztyén hit gyakorlatban megélt lényegéről ír. Egymás mellé teszi

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a hitet és a cselekedetet. Arra helyezi a hangsúlyt, hogy a hit önmagában nem elég, annak meg kell nyilvánulnia az életben, annak láthatónak kell lenni. A hitről beszélni kell és megélni a mindennapokban. Csak néhány példa, hogy egészen közel hozzam hozzatok ezt a rövid, de rendkívül fontos levelet!

Mindjárt az első fejezetben arról beszél a könyv szerzője, hogy Isten szavának hallgatása és annak megélése szinkronban kell lenni. Ne csak hallgassátok az Igét, hanem tartsátok meg, éljetekek aszerint, **(2/a dia)**, ²²**Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói**” Jak 1,22. A hit mellé odateszi a cselekedetet, a hitnek a megélését. Azt írja Jakab, **(2/b)**, ²⁶**Mert ahogyan a test halott a lélek nélkül, ugyanúgy a hit is halott cselekedetek nélkül.**” Jak 2,26. Beszél arról is, hogy a nyelvnek, az emberi beszédnek vannak bűnei. Arról a gyakorlati oldalról közelíti meg, hogy az emberi szó lehet méreg, **(2/c dia)**, ⁸**a nyelvet azonban az emberek közül senki sem tudja megszeli, fékezhetetlenül gonosz az, telve halálos méreggel.**” Jak 3,8. Beszél a bölcsesség-

ről, de nem egyszerűen az élettapasztalattal járó bölcsességről, hanem a felülről, Istentől jövő bölcsességről. **(2/d dia)** „¹³Kicsoda bölcs és értelmes közöttetek? Mutassa meg a magatartásával, hogy mindent bölcs szelídséggel tesz! [...] ¹⁷A felülről való bölcsesség először is tiszta, azután békeszerető, méltányos, engedelkeny, irgalommal és jó gyümölcsökkel teljes, nem részrehajló és nem képmutató.” Jak 3,13.17

A 4. fejezetben pedig az alázatról, az engedelmességről, a tisztaságról szól. A hívő ember életében mennyire fontos szerepe van az engedelmességnek, az alázatnak, a tisztaságnak. **(2/e dia)** „⁷Engedelmeskedjétek azért az Istennek [...] Tisztítsátok meg a kezeteket, ti bűnösök, és szenteljétek meg a szíveteket, ti kételkedők.” Jak 4,7.8b

Az utolsó részben többek között az imádság erejéről beszél. Arról, hogy kicsoda ereje lehet az ember életében a bűnvalló, hálaadó imádságnak. **(2/f dia)** „¹⁶Valljátok meg azért egymásnak

bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” Jak 5,16.

Ebből a néhány idézett Igéből is láthatjuk, hogy a keresztyén, Krisztusban hívő életnek a gyakorlatban, a hétköznapiakban megmutatkozó részét tárja elénk a könyv szerzője. A hitnek és a hívő életnek szinkronban kell lenni. Létezik egy sportág **(3. dia)**, melyet úgy hívnak, hogy szinkronúszás. Ebben az a feladat és az a rendkívül nagy nehézség, hogy annak a két embernek (lehet több is) teljesen szinkronban kell úsznia, a különböző műveleteket végrehajtania. Nem csúszhatnak el egymástól. Hány magát hívő embernek valló keresztyénnek elcsúszik az élete és a hite egymástól. Beszél Krisztusról, beszél Istenről, lehet, hogy tud Igéket kívülről, de azok az Igék nem látszódnak az életén. Elméleti hívő, de a gyakorlatban nem mutatkozik meg. S tudjátok, az ilyenek elméleti hívők ártanak a legtöbbet, mert mindent tudnak fejben, de semmit nem tesznek új szívből. Nincs összhang! S akkor lesz az, amit egy közmondásunkban hallhatunk: „*Bort iszik és vizet prédikál.*” Az

ilyenek ellen íródott Jakab levele, illetve lép fel és szeretné helyre tenni a fejekben és a szívben egyaránt, hogy a hit és a cselekedet csak szinkronban élhető meg hitelesen. Összhangban kell lennie az Igéről tanultaknak és a szívből fakadó cselekedeteknek, **(4. dia)** az olvasott és tanult Igének és a szívből fakadó életnek. Ha elcsúszik egyik a másiktól, vagy egyikre nagyobb hangsúlyt fektetünk, akkor torzul a hit. Ha a cselekedet lesz hangsúlyos és a hit háttérbe kerül, akkor egy jó erkölcsi életről beszélhetünk, de nem Krisztusban gyökerező hitről. Ha a hit kap nagyobb hangsúlyt és az ahhoz ragasztott élet kerül háttérbe, akkor pedig hiteltelen életet láthatunk. Ezért bátorít Péter is arra, hogy **(4/a dia)** „**a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet**” II Pt 1,5.

Felolvasott Igénk is erről a szinkronról szól. A kérés és a hit szinkronáról. Az Ige arra bátorít bennünket, hogy kérjünk – Jézus is megerősíti – **(5. dia)**, „**Én is azt mondom nektek: kérjetek, és adatik nektek, keressetek, és találtok, zörgessetek, és megnyit-
tatik nektek.** ¹⁰Mert mindaz, aki kér, kap, aki keres, talál, és

**aki zörget, annak megnyit-
tatik.**” Lk 11,9-10. Azonban ez a ké-
rés hitet feltételez. A hit abban mutatkozik meg, hogy **(6. dia)**

- Elhiszem, hogy Ő meghallgatja a kérésemet
- Elhiszem, hogy nekem a legjobbat akarja adni
- Elhiszem, hogy Neki van hatalma adni
- Elhiszem, hogy Ő a legjobbat adja nekem

Ő egyetlen egyet kér, a hitet. Ha valaki kételkedik, akkor nincs értelme kérni!

Egy aranyos kis vicc jut eszembe a nyusziról és a medvéről szóló vicc:

*„A nyuszika szeretné a kertjében lenyírni a fűvet, de nincs fűnyí-
rója. Eszébe jut, hogy elkérhetné a medvéét. Igen ám, de emlékei
szerint a medve nem túl barátságos, segítőkész. Nem baj, azért el-
indul, hátha kölcsönkaphatja. Útközben elgondolkodik:*

*"Végülis ez a medve egyáltalán nem segítő kész. Szinte sosem segít
senkinek. Na de mindegy, ha már elindultam, legalább megpróbá-
lom, hátha most jó napja lesz."*

Megy tovább, közeledik a medve házához, de megint csak eszébe jut:

"A múltkor a borz is mondta, hogy a medve hogy kiszúrt vele a patakparton; de igazán mástól sem hallottam még róla semmi jót. Kár volt eljönni, csak pocskolom az időmet. De azért innen már mégsem fordulok vissza, ha már eljöttem, csak sikerül szót érteni ezzel a medvével."

Közben odaér a medve házához, a szép, pázsitos kert közepén, és bekopog. Míg várakozik, megint csak elgondolkodik:

"Tulajdonképpen miért jöttem ide? Úgysem fogja kölcsönadni, örülhetek, ha ki nem hajít ez az önző medve, meg aztán..."

Ebben a pillanatban a medve ajtót nyit, barátságosan köszönti nyuszikát:

- Szia Nyuszika, miben segíthetek?

- Tudod mit Medve, nem is kell a fűnyíró! Menj a fenébe a fűnyíróddal együtt!"

Így nem lehet kérni! Illetve lehet, de meg is lesz az eredménye! A kérésnek párosulnia kell hittel, azzal a feltétel nélküli hittel, hogy ő megadja.

Isten csupán azt kéri: „**De hittel kérje, semmit sem kételkedve**”.

Jakab egy olyan helyzetben írja ezt, amikor látja, hogy a Krisztusban hívők nagyon nehéz helyzetben vannak. Szorongatásokban, nélkülözésekben, meg nem értésekben. Szeretnének tisztán látni, szeretnék a hitüket rendíthetetlenül megélni ezekben a nehézségekben, ezért Jakab azt mondja: **(7. dia)** „**Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja. 'De hittel kérje, semmit sem kételkedve...'**” Jak 1,5-6. Lehet kérni Istentől bátran akár bölcsességet és Ő fog adni. Olyan jó, hogy megíratott számunkra Salamon története. Abból megtudhatjuk, hogy Isten hogyan és milyen mértékben ad annak, aki őszintén, kételkedés nélkül kér.

(8. dia) „⁵Akkor éjjel megjelent Gibeónban az ÚR Salamonnak álmában, és ezt mondta Isten: **Kérj valamit, én megadom**

neked! [...] ⁹Adj azért a te szolgádnak engedelmes szívet, hogy tudja kormányozni népedet, különbséget téve a jó és a rossz között. Ki tudná különben kormányozni a te nagy népedet?!

¹⁰Tetszett az ÚRnak, hogy ezt kérte Salamon. ¹¹Azért ezt mondta neki Isten: Mivel ezt kérted, és nem kértél magadnak hosszú életet, nem kértél gazdagságot, és nem kérted ellenségeid életét, hanem értelmet kértél, hogy törvényemnek engedelmeskedve tudj kormányozni, ¹²ezért teljesítem kérésedet: olyan bölcs és értelmes szívet adok neked, hogy hozzád fogható nem volt előtted, és nem támad utánad sem. ¹³Sőt azt is megadom neked, amit nem kértél: olyan gazdagságot és dicsőséget is adok egész életedben, hogy nem lesz hozzád fogható senki a királyok között. ¹⁴Ha az én utaimon jársz, és megtartod rendelkezéseimet és parancsolataimat, ahogyan apád, Dávid tette, akkor hosszú életet adok neked.” I Kir 3,5.9-13. Salamon engedelmes szívet, bölcsességet kér és vele együtt Isten mindent megadott ennek az embernek. Jézus azt mondja az egyik helyen: (9. dia) „³³Keressétek először Isten országát és az ő igazságát,

és mindezek ráadásként megadatok majd nektek.” Mt 6,33.

A kérés és az Isten országa keresése között egyenlőség van. Isten akaratának a keresése és a kéréseim között összhangnak kell lenni. Ha valaki félre érti a „bármit” kérhetsz, akkor Istent összetéveszti az aranyhállal. Isten nem „három kívánságodat” akarja teljesíteni. (10. dia) Ő nem egy arany hal akar lenni a te életedben, akit arra használsz, hogy adj meg, amit kérsz, amire vágysz. Isten nem ilyen Isten. Ő a legjobbat akarja neked adni, azt, ami a javadat szolgálja és ahhoz pedig bölcsesség kell, hogy ezt felismerhesd. Mert kérhetek én hittel 5-öst a lottón, de Isten nem egy emberi kívánságokat teljesítő gépezet. Sajnos sokan vannak, akik annak nézik Istent, és ha nem kapják meg, akkor nem is hisznek már benne. Ő nem ilyen, nem egy automata, hogy valamit kérek, neki pedig kötelessége megadni. Istent nem lehet erre használni. És akinek ilyen istenképe van, az jó, ha hamar elfelejti, mert Ő nem ilyen Isten. Ez egy hamis istenkép! Hamis szülőkép lenne az is, ha valaki azt gondolná, az a jó szülő **(10/a dia)**, aki mindent megad

gyermekének és minden kívánságát teljesíteni. Az ilyen szülőt is összetévesztik az aranyhallal.

Jakab arra bátorít bennünket, hogy kérjük bátran Istentől bölcsességet, mert bölcsesség kell ahhoz, hogy meglássam, mire van igazán szükségem, mi van a javamra, Istennek mi a terve az életemmel. Ezt meglátni, ahhoz bölcsesség kell, de ezt Ő készségesen megadja.

Amikor szorult helyzetben van az ember, amikor nyomorúságok, nehézségek vannak, ahhoz is bölcsesség kell, hogy meglássa, Istennek mi a terve ezzel? Mit akar Isten ezen keresztül tanítani?

Mi a bölcsesség? Legyen irányadó Isten Igéje ebben is **(11. dia)**: „¹⁰A bölcsesség kezdete az ÚRnak félelme, és a Szentnek a megismerése ad értelmet.” Péld 9,10

„¹⁰A bölcsesség kezdete az ÚR félelme.” Zsolt 111,10

Az igazi bölcsesség az, amikor istenfélelemben éli az ember az életét és ezt lehet kérni az Úrtól. Ezt Ő – ahogy az Ige mondja – „**készségesen és szemrehányás nélkül**” adja mindenkinek, aki

hittel kéri. Ezt pedig csak hittel lehet kérni. Aki ebben kételkedik, miért kapná meg? Isten ezt megígérte, ezért egy szemernyit se kételkedjünk benne. **(12. dia)** Hogyan lehet bölcs az ember? Tehetjük fel a kérdést végül! **(12/a dia)** Tanulmányozd Isten Szavát, **(12/b dia)** keresd az Ő akaratát és **(12/c dia)** hangold össze az életedet mindazzal, ami az Igében van.

A bölcsesség így mutatkozik meg a gyakorlatban! Jakab a hitnek, a bölcsességnek a gyakorlatáról beszél, s ebben nyilvánul meg a hit és így mutatkozik meg: tanulmányozz, keress, hangolj!

Ámen!